

Avui, la classe magníficament dura i l'assaig.
La Nina i el piano, el tempo sedueix,
quatre compassos, aquí la *pirouette*,
tres passes i un salt,
corredissa de sis temps i aturada,
braços i mirada al front.
Un *développé* eleva la cama,
majestuosa la força invisible.
Taller de moviment,
idees volàtils ressonen per la sala.

Assaig

Llisques pel vent,
un giravolt sense fi.
L'aire es mou,
és el teu compàs.

Un salt refrega l'horitzó,
i una fresca marinada segueix la música.
Els peus espolsen el temps,
i els dits descriuen les branques.

L'arbre és nu,
però viatgen les fulles
i la presó del color
ens obre els ulls.

Cada pas és un esquitx,
delicat,
que llueix les onades d'aquest mar.

La llum retalla la mirada
i els palmells recullen les espurnes.

Inesgotable, la brisa
balla i balla.

Com la brisa

Caiguda,
entre fulls de paper.
Un buit profund i llarg.

Les mans i el cap,
el ventre i els peus,
i després, no res.

Engoleix la paraula,
els ulls
i l'abraçada.

Caiguda,
entre silencis.
Alè glaçat.

S'ha esmorteït la raó,
s'ha escanyat el crit.
El descens és sec.

A dalt,
un riu de plomes
s'esvaeix.

A baix,
la cera fosa
i la foscor.

Extinció

He trepitjat el glaç,
feia una llum immensa
un moment.

He creuat onades,
el soroll ho envaïx tot
un moment.

He viatjat pels universos,
cristalls i pedres
un moment.

He rosegat misteris,
el silenci aclapara l'ànima
un moment.

He resseguit cercles,
un buit brillant i eixut
un moment.

He trencat l'encís,
l'estany resta immòbil
un moment,

un moment,

un moment,

un moment,

un moment,

un moment,

Un moment

He apagat el llum,
però
el sol segueix fosc i moll,
i encara s'emmiralla
de passos, llums i calma.
La humitat aclapara l'alè.
Avui ha plogut.

Les veus s'enfonsen amb la nit,
i cada pas esquitxa la vorera,
sorolls sords i afilats
s'apaguen a cada xamfrà.
El passeig, vestit d'arbres
ens du al mar, ara negre
i les onades blanques.
És tard, i apago el llum.

Al llit

Brisa indefinida,
suau, imperceptible,
segueix un fil, llis.
Sense soroll rossega les pedres,
i el cel gira.
Cap llàgrima, cap crit l'atura,
ni un nen quan riu.

Es perden les fulles,
i arribarà la calor,
seran les dotze i
demà les vuit.

Segueix encara quan plou.
Segueix subtil,
instant rere instant.
Nodreix la memòria,
gàbia del temps,
i llavors, es fon riu avall.

El Temps